

هجرت حضرت ابراهیم

حضرت ابراهیم از سرزمین بابل به فلسطین هجرت کرد تا مردم آن سرزمین را به توحید و یکتاپرستی دعوت کند.

فهرست مندرجات

- ۱ - ایمان آورندگان به حضرت ابراهیم
- ۲ - زدواج با ساره
- ۳ - کار کشاورزی و مداری حضرت ابراهیم
- ۴ - هجرت به فلسطین
- ۵ - توقیف اموال حضرت ابراهیم
- ۶ - دفاع از حق
- ۷ - عقب نشینی قاضی
- ۸ - آزاد شدن حضرت ابراهیم
- ۹ - ایجاد تحولی تازه در منطقه
- ۱۰ - پانویس
- ۱۱ - منبع

ایمان آورندگان به حضرت ابراهیم

در مدتی که ابراهیم در سرزمین بابل بود، جمعی، از جمله حضرت لوط - علیه‌السلام - و ساره به او ایمان آوردند،

زدواج با ساره

او با «ساره» ازدواج کرد،

کار کشاورزی و مداری حضرت ابراهیم

از طرف پدر ساره، زمین‌های مزروعی و گوسفندهای بسیار، به ساره رسیده بود، ابراهیم - علیه‌السلام - مدتی در ضمن دعوت مردم به توحید، به کشاورزی و دامداری پرداخت،

هجرت به فلسطین

تا این‌که تصمیم گرفت از سرزمین بابل به سوی فلسطین هجرت کند و دعوت خود را به آن سرزمین بکشد،

توقیف اموال حضرت ابراهیم

اموال خود از جمله گوسفندهای خود را برداشت و همراه چند نفر با همسرش ساره، حرکت کردند. ولی از طرف حاکم وقت (بقایای دستگاه نمرودی) اموال ابراهیم - علیه‌السلام - را توقیف کردند.

دفاع از حق

ماجرای دادگاه کشیده شد، ابراهیم - علیه‌السلام - در دادگاه، خطاب به قاضی چنین گفت: «من (و همسر) سال‌ها زحمت کشیده‌ایم و این اموال را به دست آورده‌ایم (در ماجرای زندگی اسحاق، عوامل جمع آوری این اموال، خاطر نشان شده است). اگر می‌خواهید اموال مرا مصادره کنید، بنابراین سالهای عمرم را که صرف تحصیل این اموال شده، بر گردانید.»

عقب نشینی قاضی

قاضی در برابر استدلال منطقی ابراهیم، عقب نشینی کرد، و گفت: «حق با ابراهیم است.» مطابق بعضی از روایات، ماجرا را به نمرود اطلاع دادند، نمرود گفت: ابراهیم را گر چه همراه اموالش باشد، بیرون کنید تا از این سرزمین برود، زیرا او اگر در این جا بماند، دین شما (بت پرستان) را فاسد می‌کند...^[۱] المیزان، علامه طباطبائی، ج۷، ص ۲۴۱.

آزاد شدن حضرت ابراهیم

ایجاد تحولی تازه در منطقه

و یا توکل به خدا و استمداد از درگاه حق، حرکت کرد، تا تحول تازه‌ای در منطقه جدیدی به وجود آورد، سخنش این بود که:
«إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَى رَيْي سَيِّدِينَ؛ من (هر جا بروم) به سوی پروردگارم می‌روم، او راهنمای من است، و با هدایت او ترسی ندارم»
[۲] صافات/سوره ۳۷، آیه ۹۹.

منابع
(۱) المیزان، علامه طباطبائی؛

پانویس

۱. ↑ المیزان، علامه طباطبائی، ج ۷، ص ۲۴۱.
۲. ↑ صافات/سوره ۳۷، آیه ۹۹.

منبع

اندیشه قم، برگرفته از مقاله «هجرت حضرت ابراهیم»، شماره ۵۳. p